

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

20. lipnja 2019.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila – Direktiva 2009/103/EZ – Članak 3. prvi stavak – Pojam ‚upotreba vozila‘ – Materijalna šteta prouzročena na nekretnini zbog požara na automobilu parkiranom na privatnom parkiralištu te nekretnine – Pokriće obveznim osiguranjem”

U predmetu C-100/18,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Tribunal Supremo (Vrhovni sud, Španjolska), odlukom od 30. siječnja 2018., koju je Sud zaprimio 12. veljače 2018., u postupku

Línea Directa Aseguradora SA

protiv

Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev (izvjestitelj), predsjednik vijeća, T. von Danwitz i P. G. Xuereb, suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za društvo Línea Directa Aseguradora SA, M. Relaño, *abogado*,
- za Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros, C. Blanco Sánchez de Cueto, *procurador*, i A. Ruiz Hourcadette, *abogada*,
- za španjolsku vladu, L. Aguilera Ruiz i V. Ester Casas, u svojstvu agenata,
- za litavsku vladu, R. Krasuckaitė i G. Taluntyté, u svojstvu agenata,
- za austrijsku vladu, G. Hesse, u svojstvu agenta,
- za vladu Ujedinjene Kraljevine, S. Brandon, u svojstvu agenta, uz asistenciju A. Batesa, *barristera*,

* Jezik postupka: španjolski

– za Europsku komisiju, H. Tserepa-Lacombe i J. Rius, u svojstvu agenata,
saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 28. veljače 2019.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 3. Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Línea Directa Aseguradora, SA (u daljnjem tekstu: Línea Directa) i Segurcaixa, Sociedad Anónima de Seguros y Reaseguros (u daljnjem tekstu: Segurcaixa), u vezi s povratom naknade žrtvi koju je isplatila Segurcaixa zbog nezgode uzrokovane električnim instalacijama vozila osiguranog kod društva Línea Directa.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 U skladu s člankom 1. Direktive 2009/103:

„Za potrebe ove Direktive:

1. ‚vozilo‘ znači svako motorno vozilo namijenjeno za kopneni promet, a koje pokreće mehanička snaga, ali koje se ne kreće po tračnicama, i svako priključno vozilo, bilo da je priključeno ili ne.

[...]”

- 4 Članak 3. te direktive propisuje:

„Podložno članku 5., svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da je građanskopravna odgovornost u pogledu upotrebe vozila koja se uobičajeno nalaze na njezinu području pokrivena osiguranjem.

Na temelju mjera iz prvog stavka određuje se opseg pokrivenosti i uvjeti pokrivanja.

Svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da ugovor o osiguranju također pokriva:

- (a) u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u drugim državama članicama, svaku štetu ili ozljedu prouzročenu na području tih država;
- (b) svaku štetu ili ozljedu koju pretrpe državljani država članica na putu koji izravno povezuje dva područja na kojima je na snazi Ugovor ako ne postoji nacionalni ured za osiguranje odgovoran za područje koje se prelazi; u tom se slučaju šteta ili ozljeda pokrivaju u skladu s nacionalnim pravom o obveznom osiguranju koje je na snazi u državi članici na čijem se području vozilo uobičajeno nalazi.

Osiguranje iz prvog stavka obvezno pokriva i oštećenje stvari i tjelesne ozljede.”

5 Članak 5. navedene direktive određuje:

„1. Država članica može odstupiti od članka 3. u pogledu određenih fizičkih ili pravnih osoba, javnih ili privatnih; popis tih osoba sastavlja dotična država i dostavlja ga drugim državama članicama i Komisiji.

[...]

2. Država članica može odstupiti od članka 3. u pogledu određenih vrsta vozila ili određenih vozila koja imaju posebne pločice; popis takvih vrsta ili takvih vozila sastavlja dotična država i dostavlja ga drugim državama članicama i Komisiji.

[...]”

6 Članak 13. stavak 1. točka (c) iste direktive propisuje:

„1. Svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da se sve zakonske odredbe ili ugovorne klauzule sadržane u polici osiguranja izdanoj u skladu s člankom 3. smatraju nevažećima u pogledu odštetnih zahtjeva trećih osoba koje su žrtve prometne nezgode ako te zakonske odredbe ili ugovorne klauzule isključuju iz osiguranja upotrebu ili vožnju vozila:

[...]

(c) od strane osoba koje krše zakonske tehničke zahtjeve u pogledu stanja i sigurnosti dotičnog vozila.”

Španjolsko pravo

7 La Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (Zakon o građanskopravnoj odgovornosti i osiguranju u području upotrebe motornih vozila), koji je kodificiran Real Decretom Legislativo 8/2004 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (Kraljevska zakonodavna uredba br. 8/2004 kojom se usvaja preinaka Zakona o građanskopravnoj odgovornosti i osiguranju u području upotrebe motornih vozila), od 29. listopada 2004. (BOE br. 267, od 5. studenoga 2004., str. 3662.), u verziji mjerodavnoj za glavni postupak, u članku 1. stavku 1. određuje:

„Vozač motornih vozila, zbog opasnosti koja se stvara vožnjom tih vozila, odgovara za štetu nanесenu osobama ili stvarima koja je posljedica upotrebe vozila.

Kada je riječ o šteti nanесenoj osobama, vozač se oslobađa odgovornosti samo ako dokaže da je šteta uzrokovana isključivo krivnjom oštećenika ili višom silom koja nema veze s vožnjom ili funkcioniranjem vozila; slučajevima više sile ne smatraju se neispravnosti na vozilu odnosno lom ili kvar nekog njegova dijela ili mehanizma.

U slučaju imovinske štete, vozač je odgovoran prema trećima ako je građanskopravno odgovoran na temelju odredaba članka 1902. i sljedećih [Códiga Civil (Građanski zakonik)], članka 109. i sljedećih [Códiga Penal (Kazneni zakonik)], i odredaba ovog zakona.

Ako su i vozač i žrtva postupali s nepažnjom, odgovornost je podijeljena, a iznos naknade štete dijeli se razmjerno svačijoj odgovornosti.

Vlasnik vozila, koji nije vozio, odgovoran je za tjelesne ozljede i oštećenje stvari koje prouzroči vozač ako je s potonjim povezan na temelju neke od veza navedenih u članku 1903. Građanskog zakonika i članku 120. stavku 5. Kaznenog zakonika. Ta odgovornost prestaje ako navedeni vlasnik dokaže da je postupao s pažnjom dobrog domaćina kako bi spriječio nastanak štete.

Vlasnik vozila, koji nije vozio, a koji nema sklopljen ugovor o obveznom osiguranju odgovoran je građanskopravno, zajedno s vozačem, za tjelesne ozljede i oštećenje stvari koje je prouzročilo to vozilo, osim ako ne dokaže da mu je vozilo ukradeno.”

- 8 U članku 2. stavku 1. Reglamenta del seguro obligatorio de responsabilidad civil en la circulación de vehículos de motor (Uredba o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti u području upotrebe motornih vozila) koji je kodificiran Real Decretom 1507/2008 por el que se aprueba el Reglamento del seguro obligatorio de responsabilidad civil en la circulación de vehículos a motor (Kraljevska uredba 1507/2008 kojom se odobrava Uredba o obveznom osiguranju od građanskopravne odgovornosti u području upotrebe motornih vozila) od 12. rujna 2008. (BOE br. 222 od 13. rujna 2008., str. 37487.) navodi se kako slijedi:

„Za potrebe građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i pokrivanja obveznog osiguranja uređenog ovom uredbom, događajima prilikom upotrebe vozila smatraju se događaji koji proizlaze iz opasnosti koju stvara vožnja motornih vozila na koju upućuje prethodni članak, u garažama i na parkiralištima, na javnim i privatnim putovima i terenima koji su prikladni za gradski i međugradski promet kao i na putovima i terenima koji se, iako nisu prikladni, često upotrebljavaju u tu svrhu.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 9 Luis Salazar Rodes parkirao je 19. kolovoza 2013. svoje vozilo u privatnu garažu nekretnine u vlasništvu društva Industrial Software Indusoft (u daljnjem tekstu: Indusoft).
- 10 L. Salazar Rodes upalio je 20. kolovoza 2013. motor vozila kako bi ga pokazao susjedu a da ga pritom nije uspio pomaknuti. U noći s 20. na 21. kolovoza 2013., vozilo L. Salazara Rodesa, koje nije bilo u upotrebi dulje od 24 sata, zapalilo se i uzrokovalo požar na Indusoftovoj nekretnini nanijevši joj štetu. Uzrok požara nalazio se u električnim instalacijama tog vozila.
- 11 L. Salazar Rodes potpisao je s društvom za osiguranje Línea Directa ugovor o osiguranju od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila.
- 12 Indusoft je sklopio ugovor o osiguranju nekretnine sa Segurcaixom koja mu je isplatila ukupan iznos od 44 704,34 eura radi naknade štete koja je nastala zbog navedenog požara.
- 13 Segurcaixa je u ožujku 2014. podnijela tužbu protiv društva Línea Directa pred Juzgado de Primera Instancia de Vitoria-Gazteiz (Prvostupanjski sud u Vitoria-Gazteizu, Španjolska) te je zahtijevala isplatu iznosa od 44 704,34 eura, uvećanog za zakonske kamate, jer je uzrok nezgode „upotreba vozila” obuhvaćena osiguranjem od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe vozila L. Salazara Rodesa. Taj je sud odbio tužbu, smatrajući da se predmetni požar ne može smatrati događajem prilikom „upotrebe vozila” u smislu španjolskog prava.
- 14 Segurcaixa je protiv presude Juzgado de Primera Instancia de Vitoria-Gazteiz (Prvostupanjski sud u Vitoria-Gazteizu) podnijela žalbu Audienciji Provincial de Álava (Provincijski sud u Alavi, Španjolska), koja je tu žalbu prihvatila i društvu Línea Directa naložila isplatu naknade štete koju je Segurcaixa zatražila.

- 15 Línea Directa podnijela je protiv presude Audiencije Provincial de Álava (Provincijski sud u Álavi) žalbu u kasacijskom postupku pred Tribunalom Supremo (Vrhovni sud, Španjolska).
- 16 Potonji sud primjećuje da je Audiencia Provincial de Álava (Provincijski sud u Álavi) primijenila široko tumačenje pojma „upotreba vozila” prema kojem je, u smislu španjolskog prava, tim pojmom obuhvaćena situacija u kojoj se vozilo privremeno parkirano na garažnom mjestu zapalilo zbog uzroka u samom vozilu na koji nisu utjecale treće osobe.
- 17 U tom kontekstu, sud koji je uputio zahtjev smatra da je ključno pitanje obuhvaća li osiguranje od građanskopravne odgovornosti za upotrebu vozila nezgodu u kojoj je sudjelovalo vozilo s ugašenim motorom, koje je bilo parkirano u privatnoj garaži, ako ono nije predstavljalo nikakvu opasnost za sudionike u prometu.
- 18 U tom pogledu taj sud ističe da, s jedne strane, prema njegovoj sudskoj praksi pojam „upotreba vozila” u smislu španjolskog prava ne obuhvaća samo situacije u kojima se vozilo kreće, nego i one u kojima je motor vozila ugašen kao i situacije u kojima se vozilo zaustavi tijekom vožnje i zapali.
- 19 S druge strane, Tribunal Supremo (Vrhovni sud) već je presudio da događaj u kojem se zapali vozilo parkirano na javnoj površini i koje je pokriveno radi zaštite od leda nije situacija koja potpada pod pojam „upotreba vozila” u smislu španjolskog prava.
- 20 Taj sud pojašnjava da, prema njegovoj sudskoj praksi, ako je vozilo u mirovanju i ako nezgoda nema veze s prijevoznom funkcijom tog vozila, nije riječ o događaju prilikom „upotrebe vozila” koja može biti pokrivena obveznim osiguranjem.
- 21 U tom kontekstu sud koji je uputio zahtjev navodi da, prema španjolskom pravu, vozač nije odgovoran za štetu nastalu prilikom upotrebe vozila ako je tu štetu uzrokovala viša sila koja nema veze s vožnjom. Međutim, ni neispravnosti vozila ni bilo kakav lom ili kvar nekog od njegovih mehanizama ne smatraju se slučajevima više sile. Posljedično u situacijama kada je nezgoda posljedica neispravnosti vozila, ta neispravnost ne oslobađa vozača njegove odgovornosti niti, stoga, isključuje pokrivenost osiguranjem od građanskopravne odgovornosti za upotrebu vozila.
- 22 Sud koji je uputio zahtjev s jedne strane smatra da ako požar nastane dok je vozilo u mirovanju, ali se uzrok tog požara nalazi u funkciji koja je nužna ili korisna za kretanje tog vozila, tu situaciju treba smatrati povezanom s uobičajenom funkcijom vozila.
- 23 S druge strane, situacija u kojoj je vozilo parkirano u privatnoj garaži mogla bi biti isključena iz pojma „upotreba vozila” u smislu članka 3. Direktive 2009/103, ako zbog vremenske nepovezanosti prethodne upotrebe vozila i požara ili zbog toga kako se dogodila nezgoda ne postoji poveznica između te nezgode i upotrebe vozila.
- 24 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev dodaje da, ako se ne uzme u obzir vremenska poveznica između prethodne upotrebe vozila i nastanka nezgode, može doći do izjednačavanja obveznog osiguranja od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila s osiguranjem vlasnika koje obuhvaća odgovornost koja proizlazi iz samog posjedovanja ili vlasništva nad vozilom.
- 25 U tim je okolnostima Tribunal Supremo (Vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Protivi li se članku 3. [Direktive 2009/103] tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu u mirovanju ako se uzrok požara nalazi u mehanizmima nužnima za upotrebu prijevozne funkcije vozila?

2. Ako je odgovor na prethodno pitanje niječan, protivi li se članku 3. Direktive 2009/103 tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu ako požar nije povezan s prethodnim kretanjem, zbog čega se ne može smatrati da je povezan s određenom vožnjom?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, protivi li se članku 3. Direktive 2009/103 tumačenje prema kojem obvezno osiguranje obuhvaća štetu nastalu zbog požara na vozilu ako je vozilo parkirano u zatvorenoj privatnoj garaži?”

O prethodnim pitanjima

Dopuštenost prvog pitanja

- 26 Línea Directa smatra da je prvo pitanje nedopušteno jer je samo hipotetsko. To društvo ističe da je činjenica da se uzrok predmetnog požara nalazi u električnim instalacijama dotičnog vozila jedina činjenica koju je sud koji je uputio zahtjev utvrdio. Suprotno tomu, nije utvrđeno da se uzrok tog požara nalazio u mehanizmima nužnima za upotrebu prijevozne funkcije tog vozila.
- 27 U tom smislu valja podsjetiti da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pitanja o tumačenju prava Unije koja uputi nacionalni sud unutar pravnog i činjeničnog okvira koji utvrđuje pod vlastitom odgovornošću i čiju točnost Sud nije dužan provjeravati uživaju presumpciju relevantnosti. Sud može odbiti odlučivati o zahtjevu za prethodnu odluku koji je uputio nacionalni sud samo ako je očito da zatraženo tumačenje prava Unije nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom spora u glavnom postupku, ako je problem hipotetski ili ako Sud ne raspolaže činjeničnim i pravnim elementima potrebnima da bi se mogao dati koristan odgovor na upućena pitanja (presuda od 24. listopada 2018., XC i dr., C-234/17, EU:C:2018:853, t. 16.).
- 28 U ovom slučaju nije očito da tumačenje prava Unije zatraženo u okviru prvog pitanja nema nikakve veze s činjeničnim stanjem ili predmetom glavnog postupka ili da je problem hipotetske naravi. U tom pogledu iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da se tim tumačenjem želi pojasniti pojam „upotreba vozila” u smislu članka 3. Direktive 2009/103, o kojemu ovisi rješenje spora u glavnom postupku koji se odnosi na naknadu štete nastale zbog požara na vozilu. Usto, sud koji je uputio zahtjev dostavio je Sudu dovoljno činjeničnih i pravnih elemenata potrebnih da bi potonji mogao dati koristan odgovor na pitanja koja su mu upućena.

Meritum

- 29 Svojim prethodnim pitanjima, koja valja ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 3. prvi stavak Direktive 2009/103 tumačiti na način da pojam „upotreba vozila” iz te odredbe obuhvaća situaciju, poput one u glavnom postupku, u kojoj se vozilo parkirano u privatnoj garaži nekretnine zapalilo, izazvavši požar uzrokovan električnim instalacijama tog vozila i nanijevši štetu toj nekretinini, premda više od 24 sata prije izbijanja požara navedeno vozilo nije bilo u upotrebi.
- 30 Člankom 3. prvim stavkom Direktive 2009/103 predviđa se da podložno članku 5. te direktive svaka država članica poduzima sve odgovarajuće mjere kako bi osigurala da je građanskopravna odgovornost u pogledu upotrebe vozila koja se uobičajeno nalaze na njezinu području pokrivena osiguranjem.
- 31 Uvodno valja istaknuti da je vozilo, poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, obuhvaćeno pojmom „vozilo” iz članka 1. točke 1. Direktive 2009/103 u kojem ga se definira kao „motorno vozilo namijenjeno za kopneni promet, a koje pokreće mehanička snaga, ali koje se ne kreće po tračnicama”. Osim toga, nesporno je da se to vozilo uobičajeno nalazi na području države članice i da se na njega ne odnosi odstupanje doneseno primjenom članka 5. te direktive.

- 32 Što se tiče pitanja potpada li situacija poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku pod pojam „upotreba vozila” u smislu članka 3. stavka 1. navedene direktive, valja podsjetiti da se tumačenje tog pojma ne može prepustiti ocjeni pojedine države članice, nego je riječ o autonomnom pojmu prava Unije koji treba tumačiti osobito s obzirom na kontekst te odredbe i ciljeve koji se nastoje postići propisom kojeg je ona dio (presuda od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 24.).
- 33 Upravo se propisima Unije u području osiguranja od građanskopravne odgovornosti nastale upotrebom vozila, kojih je Direktiva 2009/103 dio, nastojalo, s jedne strane, osigurati slobodan promet vozila koja se uobičajeno nalaze na području Europske unije i osoba koje njima prometuju i, s druge strane, jamčiti da žrtve nezgoda uzrokovanih tim vozilima uživaju usporedivo postupanje bez obzira na to gdje se na području Unije dogodila ta nezgoda (vidjeti u tom smislu presudu od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 25. i 26.).
- 34 Usto, iz razvoja tih propisa Unije proizlazi da je zakonodavac Unije stalno slijedio i snažio cilj zaštite žrtava nezgoda koje su uzrokovala ta vozila (presuda od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 27.).
- 35 S obzirom na ta razmatranja Sud je presudio da članak 3. stavak 1. Direktive 2009/103 treba tumačiti na način da u njemu sadržan pojam „upotreba vozila” nije ograničen samo na situacije iz cestovnog prometa, to jest na upotrebu na javnom putu, nego se odnosi i na svaku upotrebu vozila koja je u skladu s njegovom uobičajenom funkcijom (presuda od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 28.).
- 36 Sud je precizirao da je, s obzirom na to da su motorna vozila iz članka 1. stavka 1. Direktive 2009/103 neovisno o svojim značajkama namijenjena tomu da se uobičajeno upotrebljavaju kao prijevozna sredstva, tim pojmom obuhvaćena svaka upotreba vozila kao prijevoznog sredstva (presuda od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 29.).
- 37 U tom smislu valja podsjetiti da, s jedne strane, činjenica da je vozilo koje je sudjelovalo u nezgodi nije kretalo u trenutku kada se ona dogodila sama po sebi ne isključuje to da upotreba tog vozila u tom trenutku može biti obuhvaćena njegovom funkcijom prijevoznog sredstva i, slijedom toga, pojmom „upotreba vozila” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2009/103 (vidjeti u tom smislu presudu od 15. studenoga 2018., BTA Baltic Insurance Company, C-648/17, EU:C:2018:917, t. 38. i navedenu sudsku praksu).
- 38 Pitanje je li motor predmetnog vozila bio upaljen u trenutku nastanka nezgode nije odlučujuće (vidjeti u tom smislu od 15. studenoga 2018., BTA Baltic Insurance Company, C-648/17, EU:C:2018:917, t. 39. i navedenu sudsku praksu).
- 39 S druge strane, valja podsjetiti da, prema sudskoj praksi Suda, nijedna odredba Direktive 2009/103 ne ograničava opseg obveze osiguranja i zaštite koja se tom obvezom želi pružiti žrtvama nezgoda koje su uzrokovala motorna vozila u slučaju upotrebe tih vozila na određenim vrstama terena ili na određenim putevima (presuda od 20. prosinca 2017., Núñez Torreiro, C-334/16, EU:C:2017:1007, t. 31.).
- 40 Iz toga slijedi da doseg pojma „upotreba vozila” u smislu članka 3. stavka 1. Direktive 2009/103 ne ovisi o značajkama terena na kojem se to vozilo upotrebljava i, osobito, o okolnosti je li predmetno vozilo, u trenutku nezgode, bilo zaustavljeno i je li se nalazilo na parkiralištu (vidjeti u tom smislu presudu od 15. studenoga 2018., BTA Baltic Insurance Company, C-648/17, EU:C:2018:917, t. 37. i 40.).
- 41 U tim okolnostima valja smatrati da su parkiranje i razdoblje mirovanja vozila prirodne i nužne faze koje su dio njegove upotrebe kao prijevoznog sredstva.

- 42 Dakle, vozilo se upotrebljava u skladu sa svojom funkcijom prijevoznog sredstva dok se kreće, ali načelno i dok je parkirano između dvaju kretanja.
- 43 U ovom slučaju valja utvrditi da je parkiranje vozila u privatnoj garaži upotreba vozila u skladu s njegovom funkcijom prijevoznog sredstva.
- 44 Taj zaključak ne dovodi u pitanje činjenica da je navedeno vozilo u toj garaži parkirano više od 24 sata. Naime, parkiranje vozila pretpostavlja da ono, nekad i tijekom duljeg razdoblja, ostaje nepokrenuto prije njegove iduće upotrebe.
- 45 Što se tiče okolnosti da je do nezgode u glavnom postupku došlo zbog požara uzrokovanog električnim instalacijama vozila, valja utvrditi da, s obzirom na to da to vozilo zbog kojeg je nastala ta nezgoda odgovara pojmu „vozilo” u smislu članka 1. točke 1. Direktive 2009/103, nije potrebno odrediti koji su dijelovi navedenog vozila uzrokovali štetni događaj niti utvrditi funkcije koje taj dio ima.
- 46 Takvo je tumačenje u skladu s ciljem zaštite žrtava nezgoda uzrokovanih motornim vozilima koji zakonodavac Unije stalno slijedi i snaži, kao što je navedeno u točki 34. ove presude.
- 47 Usto, valja utvrditi da iz članka 13. Direktive 2009/103 proizlazi da, što se tiče odštetnih zahtjeva trećih osoba koje su žrtve prometne nezgode, treba smatrati nevažecima sve zakonske odredbe ili ugovorne klauzule kojima se iz osiguranja isključuje pokriće štete uzrokovane upotrebom ili vožnjom vozila od strane osoba koje krše zakonske tehničke zahtjeve u pogledu stanja i sigurnosti dotičnog vozila, a što ide u prilog tom tumačenju.
- 48 S obzirom na prethodna razmatranja, na postavljena pitanja valja odgovoriti da članak 3. prvi stavak Direktive 2009/103 treba tumačiti na način da je pojmom „upotreba vozila” iz te odredbe obuhvaćena situacija, poput one u glavnom postupku, u kojoj se vozilo parkirano u privatnoj garaži nekretnine upotrijebljeno u skladu sa svojom funkcijom prijevoznog sredstva zapalilo, izazvavši požar, čiji je uzrok u električnim instalacijama tog vozila, i nanijevši štetu toj nekretnini, premda više od 24 sata prije izbijanja požara navedeno vozilo nije bilo u upotrebi.

Troškovi

- 49 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 3. prvi stavak Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti treba tumačiti na način da je pojmom „upotreba vozila” iz te odredbe obuhvaćena situacija, poput one u glavnom postupku, u kojoj se vozilo parkirano u privatnoj garaži nekretnine upotrijebljeno u skladu sa svojom funkcijom prijevoznog sredstva zapalilo, izazvavši požar uzrokovan električnim instalacijama tog vozila i nanijevši štetu toj nekretnini, premda više od 24 sata prije izbijanja požara navedeno vozilo nije bilo u upotrebi.

Potpisi